

Ang Pahayag ni Jesucristo - Bilang Pito

Ang Ikatlong Sa Aba at ang Pag-angat ng Ikapitong Kaharian: Ang Kahalagahang Propetiko ng Batas ng Linggo

Jeff Pippenger
2023-10-29

Sa ikalabing-isang kabanata ng Pahayag, ang dalawang saksi ay itinaas sa langit bilang isang watawat sa "gayon ding oras" na bumagsak ang "ikasampung bahagi ng lungsod." Sa oras na iyon, "Lumipas na ang ikalawang sa aba; at narito, ang ikatlong sa aba ay dumarating agad." Ang Islam ang ikapitong pakakak at ang ikatlong sa aba na darating sa "oras" ng "lindol" ng batas sa Linggo.

At narinig nila ang isang malakas na tinig mula sa langit na nagsasabi sa kanila, Umakyat kayo rito. At sila'y umakyat sa langit sa isang alapaap; at pinagmasdan sila ng kanilang mga kaaway. At sa oras ding iyon ay nagkaroon ng isang malakas na lindol, at bumagsak ang ikasampung bahagi ng lungsod; at sa lindol ay napatay ang pitong libong tao; at ang nalabi ay nasindak, at nagbigay ng kaluwalhatian sa Diyos ng langit. Nakaraan na ang ikalawang kapighatian; at narito, ang ikatlong kapighatian ay dumarating na madali. At humipan ang ikapitong anghel; at nagkaroon ng malalakas na tinig sa langit, na nagsasabi, Ang mga kaharian ng sanlibutang ito ay naging sa ating Panginoon, at sa kaniyang Cristo; at siya'y maghahari magpakailanman. At ang dalawampu't apat na matatanda, na nakaupo sa harap ng Diyos sa kanilang mga luklukan, ay nagpatirapa at sumamba sa Diyos, na nagsasabi, Pinasasalamat ka namin, O Panginoong Diyos na Makapangyarihan sa lahat, na ngayon, at nang nakaraan, at siyang darating; sapagkat hinawakan mo ang iyong dakilang kapangyarihan, at naghari ka. At ang mga bansa ay nagalit, at dumating ang iyong poot, at ang panahon ng mga patay, upang sila'y hatulan, at upang bigyan mo ng gantimpala ang iyong mga lingkod na mga propeta, at ang mga banal, at silang natatakot sa iyong pangalan, maliliit at malalaki; at upang lipulin mo ang mga sumisira sa lupa. At nabuksan ang templo ng Diyos na nasa langit, at nakita sa kaniyang templo ang kaban ng kaniyang tipan; at nagkaroon ng mga kidlat, at mga tinig, at mga kulog, at isang lindol, at malaking granizo. Pahayag 11:12-19.

Umaakyat ang dalawang saksi sa langit sa isang alapaap, na sa paraang propetiko ay kumakatawan sa isang pangkat ng mga anghel. Gaya ng naunang binanggit sa mga artikulong ito at gaya ring nasusumpungan sa Mga Talahanayan ni Habakuk, tinutukoy ni Kapatid na White na kapag ang mga bukod na mensaheng kinakatawan bilang unang, ikalawang, at ikatlong anghel ay pumapasok sa kasaysayang propetiko, inilalarawan ang mga ito bilang tig-iisang anghel; ngunit ang mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi ay kinakatawan ng maraming anghel. Iniaangat ang dalawang saksi tungo sa langit habang ipinahahayag nila ang mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi sa pamamagitan ng isang hukbo ng mga anghel; kaya't sila'y dinadala sa langit "sa isang alapaap."

Nang malapit na sa pagtatapos ng mensahe ng ikalawang anghel, nakita ko ang isang dakilang liwanag mula sa langit na tumatanglaw sa bayan ng Diyos. Ang mga sinag ng liwanag na ito ay tila maningning na gaya ng araw. At narinig ko ang mga tinig ng mga anghel na nagsisigaw, "Narito, dumarating ang Kasintahang Lalaki; lumabas kayo upang salubungin Siya!"

Ito ang sigaw sa hatinggabi, na nakatalagang magbigay ng kapangyarihan sa mensahe ng ikalawang anghel. Ang mga anghel ay sinugo mula sa langit upang pukawin ang mga banal na napapanghinaan ng loob at ihanda sila para sa dakilang gawaing nasa harap nila. Ang mga pinakabihasang tao ay hindi ang mga unang tumanggap ng mensaheng ito. Ang mga anghel ay sinugo sa mga mapagkumbaba at lubos na tapat, at inatasan silang itaas ang sigaw, 'Narito, dumarating ang Kasintahang Lalaki; lumabas kayo upang salubungin Siya!' Ang mga pinagkatiwalaan ng sigaw ay nagmadali, at sa kapangyarihan ng Espiritu Santo ay ipinahayag ang mensahe, at pinukaw ang kanilang mga kapatid na napapanghinaan ng loob. Ang gawaing ito ay hindi nakasalalay sa karunungan at kaalaman ng mga tao, kundi sa kapangyarihan ng Diyos, at ang Kaniyang mga banal na nakarinig sa sigaw ay hindi ito napaglabanan. Ang mga pinakaespirituwal ang unang tumanggap ng mensaheng ito, at ang mga dating nanguna sa gawain ang naging pinakahuli sa pagtanggap at sa pagtulong upang palakasin ang sigaw, 'Narito, dumarating ang Kasintahang Lalaki; lumabas kayo upang salubungin Siya!' Early Writings, 238.

Sa oras ng lindol, na sumisira sa ikasampung bahagi ng lungsod, pitong libong tao ang napatay. Ang lindol ay ang Batas sa Linggo sa Estados Unidos. Ang isang lungsod ay isang kaharian sa propesiya, at ang Estados Unidos ay ikasampung bahagi ng kaharian ng sampung hari ng Pahayag 17. Ang Estados Unidos ay nababagsak sa lindol ng Batas sa Linggo at tumitigil sa pagiging ikaanim na kaharian sa propesiya ng Bibliya, at pagkatapos ay nagiging pangunahing hari ng sampung hari, ang ikapitong kaharian sa propesiya ng Bibliya, na papayag na ibigay ang kanilang kaharian sa Kapapahan, na siyang ikawalo at mula sa pito.

At ang sampung sungay na iyong nakita ay sampung hari, na hindi pa tumatanggap ng kaharian; ngunit tatanggap sila ng kapangyarihan bilang mga hari sa loob ng isang oras kasama ng hayop. Sila ay may iisang kaisipan, at ibibigay nila ang kanilang kapangyarihan at lakas sa hayop. Sila'y makikidigma laban sa Kordero, at lulupigin sila ng Kordero, sapagkat siya ang Panginoon ng mga panginoon, at Hari ng mga hari; at ang mga kasama niya ay yaong mga tinawag, at mga hinirang, at mga tapat. At sinabi niya sa akin, Ang mga tubig na iyong nakita, na kinauupuan ng patutot, ay mga bayan, at mga karamihan, at mga bansa, at mga wika. At ang sampung sungay na iyong nakita sa hayop, ang mga ito'y mamuhi sa patutot, at gagawin siyang wasak at hubad, at kakanin ang kaniyang laman, at susunugin siya sa apoy. Sapagkat inilagay ng Diyos sa kanilang mga puso na tuparin ang kaniyang kalooban, at magkaisa, at ibigay ang kanilang kaharian sa hayop, hanggang sa matupad ang mga salita ng Diyos. At ang babae na iyong nakita ay ang dakilang lungsod, na naghahari sa mga hari sa lupa. Apocalipsis 17:12-18.

Ang sampung hari ng Nagkakaisang mga Bansa ay "sumasang-ayon" na "ibigay ang kanilang pandaigdigang kaharian sa hayop." Mayroon silang "iisang pag-iisip," gaya ng "nagsanggunian sila na may iisang pasiya," sa Mga Awit walumpu't tatlo. Si Ahab ang hari ng sampung lipi, na nagkasala ng ipinagbabawal na pakikiapid sa patutot ng Tiro sa Isaias dalawampu't tatlo. Ang ipinagbabawal na ugnayan nina Ahab at Jezebel ay sumagisag sa ipinagbabawal na ugnayan nina Herodes at Herodias sa panahon ni Elias, na kinakatawan bilang si Juan Bautista. Si Herodes ay kinatawan ng Imperyong Romano, na, sa Daniel pito, ang Imperyong Romano ay binubuo ng sampung sungay. Ang sampung sungay ay isinagisag ng kaharian ni Ahab na may sampung lipi, at

kapwa silang sumasaksi tungkol sa sampung hari ng Nagkakaisang mga Bansa. Yamang si Ahab at si Herodes ang kumakatawan sa estado sa mga ipinagbabawal na ugnayan, ang kanilang tungkulin ay isakatuparan ang pag-uusig sa mga erehe alang-alang sa patutot ng Tiro, na umaawit ng kaniyang mga awit sa katapusan ng simbolikong pitumpung taon.

Ang mga hari at mga pinuno at mga gobernador ay ipinataw nila sa kanilang sarili ang tatak ng antikristo, at sila'y inilarawan bilang dragon na humahayo upang makipagdigma laban sa mga banal—yaong mga tumutupad sa mga utos ng Diyos at nagtataglay ng pananampalataya ni Jesus. Mga Patotoo sa mga Ministro, 38.

Sa batas ng Linggo, ang halimaw na mula sa lupa ay tumitigil sa paghahari bilang ikaanim na kaharian sa propesiya ng Bibliya, sapagkat katatapos lamang nitong makiapid kay Jezebel, at pagkatapos ay kinukuha nito ang pamumuno sa Mga Nagkakaisang Bansa. Pagkatapos ay pinipilit nito ang buong sanlibutan na itatag ang isang pandaigdigang larawan ng halimaw, gaya ng nauna na nitong naisagawa noong ipinatupad ang batas ng Linggo sa sarili nitong bansa.

At nililalang niya ang mga nananahan sa lupa sa pamamagitan ng mga himalang ipinagkaloob sa kanya na gawin sa harapan ng hayop; at sinasabi niya sa mga nananahan sa lupa na gumawa sila ng isang larawan ng hayop, yaong nasugatan ng tabak at nabuhay. At ipinagkaloob sa kanya na magbigay ng hininga sa larawan ng hayop, upang ang larawan ng hayop ay makapagsalita, at mag-utos na ang lahat ng ayaw sumamba sa larawan ng hayop ay ipapatay. At pinangyayari niyang ang lahat, maliliit at malalaki, mayaman at dukha, laya at alipin, ay tumanggap ng isang tatak sa kanilang kanang kamay, o sa kanilang mga noo; at upang walang sinuman ang makabili o makapagbenta, maliban yaong may tatak, o ang pangalan ng hayop, o ang bilang ng kanyang pangalan. Pahayag 13:14-17.

Sina Ahab at Herodes, ang sampung hari ng Imperyong Romano, at ang sampung hari ng Nagkakaisang Bansa ay kumakatawan sa dragon na humahayo upang makipagdigma laban sa mga banal, sapagkat lagi't lagi, ang kalaguyo ni Jezebel ang siyang nagsasakatuparan ng pag-uusig sa mga itinuturing ni Jezebel na mga erehe.

“Kaya't bagaman ang dragon, sa pangunahing diwa, ay kumakatawan kay Satanas, sa ikalawang diwa ito'y sagisag ng paganong Roma.” *The Great Controversy*, 439.

Sa lindol na kaugnay ng batas sa Linggo, may "pitong libong" lalaki na "napatay." Sa Daniel labing-isa at talatang apatnapu't isa, "marami ang nangabuwal." Yaong mga nangabuwal pagdating ng batas sa Linggo ay mga Adventista ng Ikapitong Araw na Laodiceano na hindi naghanda para sa krisis. Ang bilang na "pitong libo" ay kumakatawan sa nalabi ng bayan ng Diyos. Sinabi ng Diyos kay Elias, sa krisis sa Bundok Carmel, na kumakatawan sa krisis ng batas sa Linggo, na mayroong "pitong libo sa Israel" na hindi iniluhod ang tuhod kay Baal. Nagbigay ng paliwanag ukol dito ang apostol Pablo.

Sinasabi ko nga: Itinakwil ba ng Diyos ang kanyang bayan? Huwag nawang mangyari. Sapagkat ako man ay Israelita, mula sa binhi ni Abraham, sa lipi ni Benjamin. Hindi itinakwil ng Diyos ang kanyang bayang una nang nakilala niya. Hindi ba ninyo nalalaman kung ano ang sinasabi ng kasulatan tungkol kay Elias? Kung paanong dumaing siya sa Diyos laban sa Israel,

na sinasabi, Panginoon, pinatay nila ang iyong mga propeta, at giniba ang iyong mga dambana; at ako na lamang ang natitira, at hinahanap nila ang aking buhay. Ngunit ano ang sagot ng Diyos sa kanya? Naglaan ako para sa aking sarili ng pitong libong lalaki, na hindi iniluhod ang tuhod sa larawan ni Baal. Gayundin, sa kasalukuyang panahon ay may nalalabi ayon sa pagkahirang ng biyaya. Roma 11:1-5.

Ang mga salitang "pitong libo" ay kumakatawan sa isang nalabi ng bayan ng Diyos, ngunit dapat isaalang-alang ang kontekstong kung saan sila ay kinikilala sa paraang simboliko. Ang mga lalaking ibinuwal sa lindol ng Batas ng Linggo ay ang nalabi ng mga hindi tapat na Adventista ng Ikapitong Araw na doo't noo'y nabihag ng makabagong espirituwal na Babilonya. Sa makapropesiyang kasaysayan ng sinaunang literal na Israel, nang wasakin ng Babilonya ang Jerusalem sa ikalawa sa tatlong pagkakataon, may nalabing "pitong libo" na mga "makapangyarihan" na lalaki "ng lupain" na dinala sa pagkabihag.

At dinala niya sa Babilonia si Jehoiachin, pati ang ina ng hari, ang mga asawa ng hari, ang kaniyang mga opisyal, at ang mga makapangyarihan sa lupain; ang mga iyon ay dinala niyang bihag mula sa Jerusalem patungo sa Babilonia. At ang lahat ng mga lalaking makapangyarihan, maging pitong libo, at ang mga manggagawa at mga panday, isang libo, lahat ng may lakas at sanay sa digmaan, ay dinala ring bihag ng hari ng Babilonia sa Babilonia. At ang hari ng Babilonia ay ginawang hari si Mattaniah, na kapatid ng kaniyang ama, bilang kahalili niya, at pinalitan ang kaniyang pangalan ng Zedekiah. 2 Hari 24:15-17.

Kapag ang mga makapangyarihang lalaki ng Jerusalem ay naipabagsak sa lindol ng batas ng Linggo, "ang ikatlong sa aba ay dumarating nang madali. At humipan ang ikapitong anghel." Ang ikatlong sa aba ay ang ikapitong pakakak na hinihipan ng ikapitong anghel. Sa "oras" ng "lindol" ng batas ng Linggo—sasalakay ang Islam!

Isa sa pangunahing katangian ng Islam sa unang at ikalawang "woe" ay ang historikal na katotohanang ang kanilang paraan ng pakikidigma ay hindi tulad ng karaniwang mga taktika ng digmaan na makikita sa kasaysayan, kung kailan tinupad nila ang kanilang propetikong papel. Ang kanilang paraan ng pakikidigma ay ang biglaan at di-inaasahang paglusob. Ang salitang "assassin" ay nag-ugat sa mga gawi ng mga mandirigmang Islamiko sa panahong iyon ng kasaysayan. Ang kanilang mga pag-atake ay gaya ng sa mga Hapong Kamikaze noong Ikalawang Digmaang Pandaigdig. Inaasahan ng mga mandirigmang Islamiko na mamamatay sila kapag pinaslang nila ang kanilang target. Dahil dito, karaniwang gawi ng mga mandirigma ang maghanda sa kamatayan sa pamamagitan ng pagpapalango sa sarili sa hashish bago ang kanilang pag-atake, upang makatulong na mapahupa ang takot sa kamatayan. Kapag tinamaan nila ang kanilang mga biktima, ito'y biglaan at di-inaasahan; at ang kanilang pagsandig sa hashish para sa ninanais na kalagayang pang-isipan, na pinagsanib sa lihim na pag-atake, ang bumuo ng etimolohikal na saligan ng salitang "assassin," dahil sa kaugnayan nito sa salitang hashish.

Ang ikatlong kapahamakan at ang ikapitong pakakak ay "darating na madali."

Gayon din, noong Oktubre 22, 1844, ang sugo ng tipan ay "biglang" dumating sa Kaniyang templo. Binigyang-kahulugan ni Kapatid na White ang "biglaang katangian" ng pagdating ng sugo ng

tipan, na ipinakikitang ang Kaniyang pagparito ay "hindi inaasahan." Samakatuwid, ang lahat ng apat na "pagparito" na natupad noong Oktubre 22, 1844 ay hindi inaasahan at biglaan.

Ang pagdating ni Cristo, bilang ating Dakilang Saserdote, sa Kabanal-banalang Dako para sa paglilinis ng santuwaryo, na ipinakikita sa Daniel 8:14; ang pagdating ng Anak ng Tao sa Matanda sa mga Araw, gaya ng iniharap sa Daniel 7:13; at ang pagdating ng Panginoon sa Kanyang templo, na ipinanghula ni Malakias, ay mga paglalarawan ng iisang pangyayari; at ito rin ay kinakatawan ng pagdating ng lalaking ikakasal sa kasalan, na inilarawan ni Cristo sa talinghaga ng sampung dalaga, sa Mateo 25. *The Great Controversy*, 426.

Ang talinghaga ng sampung dalaga ay inuulit ayon mismo sa titik; kaya't ang lahat ng apat na "pagparito" na natupad noong ika-22 ng Oktubre, 1844, ay muling matutupad, ayon din mismo sa titik, sa lindol na siyang batas ng Linggo. Sa pagtalakay sa talinghaga ng mga dalaga, nagdaragdag si Kapatid na White ng patotoo na nagtutukoy sa biglaan at di-inaasahan na isinasagisag sa lindol ng batas ng Linggo, na siyang ganap na katuparan ng Sigaw sa Hatinggabi.

Ang pagkatao ay nahahayag sa panahon ng krisis. Nang ipinahayag ng isang taimtim na tinig sa hatinggabi, "Narito, dumarating ang kasintahang lalaki; magsilabas kayo upang salubungin siya," ang mga dalagang natutulog ay nagising mula sa kanilang idlip, at nahayag kung sino ang naghanda para sa pangyayaring iyon. Kapwa panig ay nabigla, ngunit ang isa ay nakahanda sa kagipitan, at ang isa nama'y nasumpungang walang paghahanda. Ang pagkatao ay nahahayag sa pamamagitan ng mga pangyayari. Ang mga kagipitan ang naglalandad ng tunay na tibay ng pagkatao. Ang biglaang at di-inaasahang kapahamakan, pagdadalamhati dahil sa pagpanaw, o krisis, ang hindi inaasahang karamdaman o matinding pighati— anumang naglalagay sa kaluluwa sa harap-harapan ng kamatayan—ay maglalandad ng tunay na kaibuturan ng pagkatao. Mahahayag kung mayroon o wala mang tunay na pananampalataya sa mga pangako ng salita ng Diyos. Mahahayag kung ang kaluluwa ay itinataguyod ng biyaya, kung may langis sa sisidlan kasama ng lampara.

Dumarating sa lahat ang mga panahon ng pagsubok. Paano natin inihaharap ang ating sarili sa ilalim ng pagsubok at pagpapatunay ng Diyos? Nauupos ba ang ating mga lampara, o patuloy pa ba nating pinananatiling nagniningas ang mga ito? Tayo ba'y nakahanda sa bawat kagipitan sa pamamagitan ng ating ugnayan sa Kanya na puspos ng biyaya at katotohanan? Ang limang marurunong na dalaga ay hindi maipagkakaloob ang kanilang karakter sa limang mangmang na dalaga. Ang karakter ay dapat nating hubugin bilang mga indibidwal. *Review and Herald*, 17 Oktubre 1895.

Sa lindol ng batas sa Linggo, ang Estados Unidos ay hihinto sa pagiging ikaanim na kaharian ng biblikal na propesiya. Ang nalabi, na pitong libong Adventistang Laodiceano na hindi naghanda para sa krisis, ay magpapamalas ng isang karakter na nakahanda para sa tatak ng hayop. Kung magkagayon, bigla at di-inaasahang darating ang Islam, sapagkat "ang ikatlong sa aba'y dumarating na madali" habang "ang ikapitong anghel" ay humihihip!

Ang apat na 'pagdating' na lahat ay natupad noong ika-22 ng Oktubre, 1844, ay saka inuulit. Ang unang pagdating ay tumukoy sa pagbubukas ng paghatol, bilang katuparan ng Daniel 8:14. Pinagtibay nito ang mensahe ng unang anghel na naghayag na dumating na ang 'oras' ng Kaniyang

paghatol. Ang katuparang iyon ay sumasagisag sa 'oras' ng lindol, na nagsisimula sa batas sa Linggo, at siyang 'oras' kung kailan nagdadala ang Islam ng 'Kaniyang paghatol' sa Estados Unidos dahil sa pagpasa ng isang batas sa Linggo.

Ang sugo ng tipan sa ikatlong kabanata ng Malakias ay biglang dumating sa templong Kaniyang itinayo sa loob ng apatnapu't anim na taon mula 1798 hanggang 1844, upang pumasok sa tipan kasama ang mga "Levita" ng kasaysayan ng mga Millerita. Sa lindol ng Batas ng Linggo, ang sugo ng tipan ay biglang dumarating upang pumasok sa templo ng mga tuyong buto ng mga patay na muling binuhay, upang pumasok sa tipan kasama ang mga "Levita" ng kasaysayan ng isandaang apatnapu't apat na libo.

Sa pagyanig ng batas ng Linggo ay dumarating ang Anak ng tao sa Ama upang tumanggap ng isang kaharian, sa katuparan ng Daniel pito talatang labintatlo, gaya ng ginawa Niya noong Oktubre 22, 1844; sapagkat sa "oras" ng lindol ay may mga "tinig sa langit" na nagpapahayag na ang "mga kaharian ng sanlibutang ito ay naging mga kaharian ng ating Panginoon at ng kaniyang Cristo; at siya'y maghahari magpakailan-kailanman." At ang dalawampu't apat na matatanda, na nakaupo sa harap ng Diyos sa kanilang mga luklukan, ay nagpatirapa at sumamba sa Diyos, na nagsasabi, "Pinasasalamatan ka namin, O Panginoong Diyos na Makapangyarihan sa lahat, na siyang ngayon, at siyang noon, at siyang darating; sapagkat kinuha mo para sa iyo ang iyong dakilang kapangyarihan, at ikaw ay naghari."

Sa oras ng lindol, kung kailan dumating na ang kaniyang paghatol, at ang dalawang saksi na dati nang binuhay na maguli mula sa lansangan kung saan sila pinaslang ay tumindig. Pagkatapos, na gaya ng isang makapangyarihang hukbo, sila'y iniakyat sa langit samantalang ang nalabing pitong libong Laodiceang Adventista ay ibinuwal. Doon at noon din, ang matalinong trigo ay nahiwalay na sa hangal na panirang damo. Pagkatapos ay tinatanggap ni Cristo ang kaniyang kaharian at tumutunog ang ikapitong pakakak, na siya rin ang ikatlong sa aba, na dumarating na bigla at di-inaasahan, at kung magkagayo'y "ang mga bansa" ay "nangalit, at dumating ang iyong poot."

Ang pagpapagalit sa mga bansa ang propetikong gampanin ng Islam, at ito'y nagsisimula sa oras ng lindol at nagpapatuloy hanggang sa pagwawakas ng probasyon ng sangkatauhan at sa pitong huling salot, na inihaharap sa mga salitang, "dumating na ang iyong poot." Sa pagitan ng batas ng Linggo sa Estados Unidos at ng pagwawakas ng probasyon—kung saan ang poot ng Diyos ay nahahayag sa pitong huling salot—ang ikatlong kasawiang-palad, isang sagisag ng Islam; ang ikapitong trompeta, isang sagisag ng Islam; at ang pagpapagalit sa mga bansa, isang sagisag ng Islam; ay nagbibigay ng tatlong simbolikong saksi na ang mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi ay isang katuparan ng pagdating ng Islam sa batas ng Linggo.

Gaya ng sa kilusang Milerita noong pasimula, ang mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi ay isang pagtutuwid sa isang nabigong prediksyon. Sa kasaysayang Milerita, ang nabigo ay ang mismong pangyayaring hinulaan na maganap. Sa pasimula ng kasaysayang Milerita, inilahad ng mga taga-Filadelfia ang kanilang nabigong prediksyon, sapagkat tinakpan ng Diyos ng Kanyang kamay ang isang pagkakamali sa tsart ng 1843.

Sa kilusang Laodiceano sa katapusan ng Future for America, hindi kailanman tinakpan ng Diyos ang pagkakamali gamit ang Kanyang kamay. Ang katotohanang ang panahon ay hindi na dapat gamitin sa aplikasyong propetiko ay tinakpan ng mga kamay ng tao. Ang mga kamay ng tao ay kumakatawan sa mga gawang pantao.

Sa pangwakas na kilusan ng isang daan at apatnapu't apat na libo, ang pagkakamali ng paglalapat ng panahon ay kasalanan, sapagkat ang paglalapat ng makahulung panahon ay hindi na dapat ipinatutupad. Ang makasalanang paglalapat ng panahon ay isinagisag sa pamamagitan ni Moises na nagwawalang-bahala sa utos ng Diyos na tuliin ang kaniyang anak, at isinagisag din sa pamamagitan ni Uzzah na nagwawalang-bahala sa utos ng Diyos na ang mga saserdote lamang ang maaaring humawak sa kaban. Hindi kalooban ng Panginoon na alinman sa mga makasalanang pagkilos o hindi pagkilos na iyon ay magawa ng bayan ng Diyos. Ang kasalanan ay may iisang kahulugan lamang, at ito ay ang pagsalangsang sa kautusan. Si Moises ay sumalangsang sa kautusan ng Diyos tungkol sa pagtutuli, si Uzzah ay sumalangsang sa kautusan ng Diyos hinggil sa santuwaryo, at ang kilusang ito ay sumalangsang sa makahulung kautusan ng Diyos. Ang sinaunang Israel ay ginawang mga tagapag-ingat ng kautusan ng Diyos, at ang Kilusang Adbentista sa pasimula at sa wakas nito ay ginawang mga tagapag-ingat din ng mga makahulung katotohanan ng Diyos.

Sa kanyang pagkabagabag, isinagawa mismo ni Zipporah ang pagtutuli sa kanilang anak, at sa gayon ay kumakatawan sa pagsisising dapat na agad ipamalas ng mga nasangkot sa kilusang ito dahil sa makasalanang pagpapabaya sa pagpapahintulot na maiugnay sa mensahe ang paglalapat ng panahon. Gayundin, ipinamalas ni David ang matinding pagsisisi dahil sa ginawa ni Uzzah. Para sa kilusan na igiit na ang paglalapat ng panahon sa hulung para sa Hulyo 18, 2020 ay sa paanuman ay wasto, na sa paanuman iyon ay kalooban ng Diyos, ay ang paggiit na hindi tunay na kailangang panindigan nina Moises at Zipporah ang tahasang mga utos ng Diyos, at na hindi talaga alintana sa Diyos kung hinawakan ni Uzzah ang kaban. Ang Hulyo 18, 2020 ay isang huwad na hula, at ang elementong huwad ay ang elemento ng panahon.

Ang mga katotohanang ito ay higit pang susuriin sa susunod na artikulo.

Ipinakita sa akin ng Panginoon na ang mensahe ng ikatlong anghel ay dapat humayo at ipangaral sa mga nangalat na anak ng Panginoon, at na ito'y hindi dapat ibatay sa panahon; sapagkat ang panahon ay hindi na muling magiging isang pagsubok. Nakita ko na may ilan na nagkakaroon ng huwad na kasiglahan na nagmumula sa pangangaral tungkol sa panahon; na ang mensahe ng ikatlong anghel ay higit na makapangyarihan kaysa sa panahon. Nakita ko na ang mensaheng ito ay makatatayo sa sarili nitong saligan, at hindi nito kailangan ang panahon upang patibayin ito, at na ito'y hahayo sa makapangyarihang lakas, at gagawin ang kanyang gawain, at paiikliin sa katuwiran. Experience and Views, 48.